

I Betænkningen S. 390 findes følgende Bemærkninger med Hensyn til Udgravning og Undersøgelse af Bordingborg Slots Ruiner:

„24. Til Udgravning og Undersøgelse af Bordingborg Slots Ruiner, 4de Del af et 5-aarigt Bidrag paa 6000 Kr. Foruden de paa Budgettet opførte 1,200 Kr. haves til Raadighed: Beholdning fra forrige Aar 68 Kr. 27 Ø., Renter deraf 1 Kr. 78 Ø., i alt 1,270 Kr. 5 Ø. Der er forbrugt: Arbejds løn til Fr. Rasmussen 466 Kr. 49 Ø., Korfel 376 Kr.; og til Bordingborg Kommune: Erstatning for Tab i Leje 102 Kr., i alt 944 Kr. 49 Ø., Mindreudgiften 325 Kr. 56 Ø. er opført som Beholdning til næste Aars Udgift. Angaaende denne Overførelse henholder man sig til Bemærkningen i Statsrevisorernes Betænkning for 1891—92, Side 382 til Post 24.“

Den brugte Fremgangsmaade er ganske vist ikke korrekt, jvfr. Landstingets Udvalgs Betænkning angaaende Statsregnskabet for 1891—92 med Hensyn til et noget beslægget Tilfælde (Rigsdagstidenden for 1893—94, Tillæg B, Sp. 8); det regnskabsmæssig rigtige vilde have været, om Mindreudgiften var bleven taget i Betragtning i det foreliggende Regnskab.

I Betænkningen S. 407 angaaende Rejser, foretagne af krigsministerielle Embedsmænd, findes følgende Bemærkning:

„Angaaende de paa forskellige Poster opførte Beløb til Rejsseudgifter henvises til Bemærkningen i Statsrev. Bet. for 1891—92 Side 393 og til Landstingets Forhandlinger 1893—94 Sp. 286—87 og 302—3.“

Under Forhandlingen i Landstinget om Statsregnskabet for 1891—92 meddelte Krigsministeren, at det maatte bero paa en eller anden Misforstaaelse, at den hidtidige Praksis var bortfalden, hvorefter Navnene paa de krigsministerielle Embedsmænd, der udsendtes paa Rejser, meddeltes i Regnskabsoverfisgen. Han lovede derfor ogsaa at

vende tilbage til denne Praksis, ja at det kan forventes, at den omhandlede Navnefortegnelse vil foreligge ad Aare.

Mindretallet skal desuden fremdrage følgende:

(Bestindien. Betænkningen, Side 38—39).

Mellemværendet med Kolonialkasserne i Bestindien er efter Statsregnskabet for 1892—93 (jfr. det trykte Statsregnskab Side 221, Bilag 4) stegen fra 4,400,979 Kr. 23 Ø. til 4,898,182 Kr. 88 Ø. og ifølge det sidst afslagne Regnskab (jfr. det trykte Statsregnskab for 1893—94, Side 224, Bilag 4) er Mellemværendet vokset til 5,383,323 Kr. 31 Ø. Staten har udestaaende Tilgodehavende hos private i Bestindien 625,135 Kr. 80 Ø.

Ifølge Statsrevisorernes Betænkning, Side 100, vare de usikre Fordringer i Bestindien 31te Marts 1893 = 397,707 Kr. 28 Ø. I Forvejen er der affrevet meget betydelige Kapitaler, fordi de ere uerholdelige. Resttilgodehavendet af Laanet af 16de Juni 1876 udgør 567,365 Kr. 72 Ø. Der er heller ikke for dette Aar betalt noget Afdrag, og Renterestancerne af nævnte Laan ere 204,251 Kr. 94 Ø. Laan til Fællessukkerkøberiet i Genhold til Lov af 25de Februar 1876 er = 1,414,784 Kr. 57 Ø. Renterestancerne af dette Laan vare 31te Marts 1893 voksede til 625,141 Kr. 8 Ø. Dertil komme endnu nogle mindre Summer, som Statskassen har til Gode paa Verne. Saaledes bliver Statskassens Tilgodehavende hos de vestindiske Kolonialkasser lidt under $9\frac{1}{4}$ Mill. Kr. (9,217,710 Kr. 70 Ø.). I Fjor var Tilgodehavendet 8,679,867 Kr. 41 Ø. Mindretallet finder en saadan Anvendelse af Statsmidlerne meget beklagelig, og det stadig voksende Mellemværende er næppe hjemlet ved Kolonialloven af 27de November 1863.

Mindretallet henholder sig i øvrigt til Statsrevisorernes Betænkning om det stadig voksende Mellemværende (Statsrevisorernes Betænkning, Side 39) og til dets tidligere Bemærkninger om dette Punkt.